10 de novembre: Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 16,13-19): En aquell temps, Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Felip, i preguntava als seus deixebles: «Qui diu la gent que és el Fill de l'home?». Ells respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, Jeremies o algun dels profetes». Ell els pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li respongué: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu».

Llavors Jesús li va dir: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel! I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva Església, i les forces del reialme de la mort no la podran dominar. Et donaré les claus del Regne del cel; tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel».

«Això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel»

Mn. Vicenç GUINOT i Gómez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui celebrem la santedat «d'un dels més grans papes que han honorat la seu de Roma (...). El seu pontificat (s. V) durà més de 21 anys i ha estat sens dubte un dels més importants en la història de l'Església» (Benet XVI). A més de diverses accions per la pau —protegint Roma de la devastació dels bàrbars—, el papa sant Lleó destacà perquè la seva veu es feu sentir al Concili de Calcedònia (a. 451) defensant la doble naturalesa —humana i divina— del Crist. Els pares conciliars clamaren dient: «Pere ha parlat per boca de Lleó».

L'Evangeli d'avui és prou eloqüent. La pregunta de Jesucrist sobre la seva pròpia identitat demostra la finor pedagògica del Mestre. Ell vol conduir els deixebles cap una veritat allunyada de les opinions humanes que equiparen Jesús de Natzaret amb un dels grans homes del judaisme.

Pere, en consonància amb el seu tarannà impulsiu, respon ràpidament: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu» (Mt 16,16). Simó no parla de Jesús com d'un gran home; dir això seria dir poc, seria faltar a la veritat. Està afirmant la condició divina de l'Home al qual segueix. I Jesús ho confirma, al mateix temps que li fa

adonar que aquesta resposta va més enllà de la seva capacitat humana: ve de dalt! També a nosaltres, com a deixebles, ens arriba la mateixa pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» (Mt 16,15).

El Papa Lleó el Gran deia que la professió de fe de Pere era la roca sobre la que descansava l'Església. Igualment, nosaltres sense l'auxili de dalt no podríem ser deixebles del Crist. Certament, Jesús és un home admirable, un guia espiritual, una veu profètica... però per a esdevenir el seu deixeble cal "creure" en Ell. Tan sols així hom arriba a ser deixeble, partint de la fe.

Amb Pere confessem la nostre fe en Jesús perquè com diu el Papa Francesc, Ell «t'estima, va donar la seva vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La natural dignitat del nostre llinatge consisteix precisament a què resplendeixi en nosaltres, com en un mirall, la bellesa de la bondat divina. Amb aquesta finalitat, cada dia ens auxilia la gràcia del Salvador» (Sant Lleó el Gran)

- «El Papa Lleó va ser un gran missatger de pau i amor. Així ens mostra el camí: en la fe aprenem la caritat. Per tant, amb sant Lleó el Gran, aprenguem a creure en Crist, veritable Déu i veritable home, i a viure aquesta fe cada dia en l'acció per la pau i en l'amor al proïsme» (Benet XVI)

- «Però, per què Déu no va impedir el pecat del primer home? Sant Lleó el Gran respon: 'La gràcia inefable del Crist ens ha donat béns millors que els que l'enveja del diable ens havia pres'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 412)